

увійшов у середовище російського масонства. Він передбачав активні погляди ряду київських масонів вважаючи, що боротьба проти німецької агресії є боротьбою і за демократію. З цим погоджувалась 90% російських масонів, які підтримували ті країни, в яких масонство мало велику політичну вагу: Францію, Англію, США.

З початку ХХ століття масони намагаються знайти шляхи до влади. До 1917 року це були еволюційні шляхи широкої масонської протекції. Українські масони в березні 1917 року розділили між собою важливі посади, які залишилися від «Старого режиму». Важливим завданням масонства було «втримати керівництво у своїх руках і не дозволити бунтівній стихії спровокувати кровопролиття і анархію».

Проте, під впливом революційних подій восени 1917 року стали розвалюватися масонські ложі в Україні, їх занепад став наслідком загострення національного питання. Прибічники одного табору намагалися захопити владу і якомога швидше проголосити автономію України, інші намагалися відкласти вирішення всіх національних питань. Саме національне питання в українських ложах стало яблуком розбрату. Під впливом політичних факторів, пропаговані в масонських ложах відносини братерства і дружби поступово поступилися місцем суперництву і неприязні. Дехто в Росії навіть засудив «український сепаратизм».

Після ІV універсалу і підписання сепаратного миру з німцями, в січні 1918, розкол став неминучим. Часом остаточного занепаду єдиного масонського руху в Україні став кінець 1917 – початок 1918 рр.

Можливо, саме неповна реалізація своїх ідей в масонському русі на території України неабияк вплинула на подальший розвиток політичної кар'єри Симона Васильовича Петлюри. Його помилки й прорахунки стали одночасно помилками всього покоління.

Список використаних джерел

1. Анапко Ж. П. Симон Петлюра у сучасному вимірі української свідомості // Трибуна. – 1996. – №11/12. – С.36.
2. Андрусинин Б. Соціально-економічні погляди Симона Петлюри // Історія в школах України. – 2000. – №2. – С.42–47.
3. Винар Л. Думки про Українську державність... (Слово на 10-й сесії УНРади) // Нові дні. – 1989. – №475 (вересня). – С.21–26.
4. Винниченко В. Відродження нації: у 3-х ч. – К.: Політвидав України, 1990. – Ч.3. – 542 с.
5. Він – з когорти вождів: Кращі конкурсні праці про дореволюційну діяльність Симона Петлюри. – К.: Дніпро, 1994. – 151 с.
6. Дорошенко – Товкмашський Б. Симон Петлюра: Життя і діяльність. – К.: Вид. центр «Просвіта», 2005. – 608 с.
7. Савченко В. А. Симон Петлюра. – Харків: Фоліо, 2004. – 415 с.
8. Савченко В. А. Україна масонська. – К.: «Нора-Друк», 2008. – 336 с.

References

1. Anapko Zh. P. Symon Petlyura u suchasnomu vymiri ukraïns'koyi svidomosti // Trybuna. – 1996. – №11/12. – S.36.
2. Andrusynyn B. Sotsial'no-ekonomichni pohlyady Symona Petlyury // Istoryia v shkolakh Ukrainy. – 2000. – №2. – S.42–47.
3. Vynar L. Dumky pro Ukraïns'ku derzhavnist'... (Slovo na 10-y sesiyi UNRady) // Novi dni. – 1989. – №475 (veresnya). – S.21–26.
4. Vynnychenko V. Vidrodzhennya natsiyi: u 3-kh ch. – K.: Polityvdav Ukrainy, 1990. – Ch.3. – 542 s.
5. Vin – z kohorty vozhdiv: Krashchi konkursni pratsi pro dorevolutsiynnu diyal'nist' Symona Petlyury. – K.: Dnipro, 1994. – 151 s.

6. Doroshenko – Tovkmats'kyy B. Symon Petlyura: Zhyttya i diyal'nist'. – K.: Vyd. tsentr «Prosvita», 2005. – 608 s.

7. Savchenko V. A. Symon Petlyura. – Kharkiv: Folio, 2004. – 415 s.

8. Savchenko V. A. Ukrainyina masons'ka. – K.: «Nora-Druk», 2008. – 336 s.

Gotsuliak V. M., candidate of political sciences, associate professor, assistant professor of philosophy and political science, Khmelnytsky National University (Ukraine, Khmelnytsky), gotsylak@ukr.net

The influence of Freemasonry on the formation of national-public opinion Petliura

To Freemasonry are different: some find it respectable and somewhat snobbish play of politicians and financiers, others – ultraradically global conspiracy. On the one hand, there are a number of revolutions and uprisings, which involved Masons, including the French Revolution, the uprising of the Decembrists and the October Revolution in Russia, on the other – is unclear crosses the intricacies of European politics, conspiracies and scandals.

Freemasonry in Ukraine played a role and should be mentioned in the Ukrainian national idea.

The coming to power in Ukraine Petliura (from February 1919 he became chairman of the Ukrainian republic) was associated with hopes for the support of independent Ukrainian republic Masons France and England, which had a significant influence on their governments. Petliura turned to the World Freemasonry to support Ukraine in the fight against «red». He served as head of the «Grand Lodge of Ukraine», which brought together about 800 Masons.

Keywords: masonry; floor; revolution, politics, national liberation movement, statehood, independence president.

* * *

УДК 316.77:32.019.51:654.19](477)

Даниленко С. І., доктор політичних наук, доцент, завідувач кафедри міжнародних медіакомунікацій і комунікативних технологій, Інститут міжнародних відносин КНУ ім. Тараса Шевченка (Україна, Київ), s_danylenko@ukr.net

Соботюк М. І., завідувач сектора медійних комунікацій та взаємодії зі ЗМІ Міністерства інформаційної політики України (Україна, Київ), mip-press@ukr.net

«МУЛЬТИМЕДІЙНА ПЛАТФОРМА ІНОВОВЛЕННЯ УКРАЇНИ» ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРОТИДІЇ ІНФОРМАЦІЙНИМ ЗОВНІШНІМ ВПЛИВАМ

Безсумнівно є той факт, що сучасне протистояння держав, їх часом брутальне та безпрецедентне просування своїх національних інтересів, серед яких залишаються попри усі норми міжнародного права – агресивні дії та анексії територій, відбувається за участі чи на фоні активного залучення інформаційного чинника, ключовим провідником чого є засоби масової комунікації. Саме вони використовуються як основні канали поширення масової інформації, що орієнтована на досягнення політичних, економічних, соціальних і культурних цілей. Держави вдаються до застосування різних інструментів для цього процесу: традиційних (державні медіа, інформаційно-роз'яснювальна робота дипломатичних представництв, культурна дипломатія тощо), новітніх («фабрики тролів», псевдогоромадські організації чи рейтингові агенції, популістичні агенти впливу, штучні медіа тощо). Попри особливу увагу до новітніх інструментів, традиційні не втратили своєї ваги, а їх ігнорування послаблює потугу держави у інформаційному протиборстві. Саме традиційному каналу поширення інформації про Україну – інововленню – присвячено цю статтю. У ній автори досліджують результати тих трансформацій, що відбулися у цій царині від часу створення Державного підприємства «Мультимедійна платформа інововлення України».

Ключові слова: засоби масової інформації, УА/ТВ, Мультимедійна платформа інововлення України, інформаційний вплив, державна інформаційна політика.

Сьогодні на перший план виходить пошук методологій, інструментів, методів і засобів прогнозування та своєчасної протидії потенційній інформаційній агресії. Одним із таких методів є поширення державного інововлення у максимальній кількості держав світу, які можуть потенційно стати партнером чи союзником. Це

завдання посилює прогресуюча міграція населення планети, глобалізація економіки та теологічний прогрес у галузі передачі інформації. Це пов'язано із необхідністю створення ефективного механізму інформування світової спільноти про актуальні події, зокрема в Україні. Через відсутність донедавна у світовому медіапросторі національного інформаційного продукту, що поширював би об'єктивну та актуальну інформацію про Україну, іноземці та українська діаспора, інші особи отримували інформацію зі сторонніх джерел, що більшою мірою транслювали відомості про події в Україні у неповному обсязі або із викривленим змістом. Наслідком цього стало фрагментація іміджу нашої країни, домінування у ньому негативних мотивів, що позначається на різних аспектах взаємодії зі світом. Загрозливим було те, що за браком інформації пересічні громадяни інших держав майже нічого не знали про Україну, а головне про події, що відбуваються на її території внаслідок зовнішньої військової агресії. Водночас, проти України активно застосовується потужний медіаресурс країно-агресором, інформаційний вплив якого спрямований на викривлення реального стану речей, дискредитація легітимної влади, поширення панічних настроїв та провокування міжетнічних конфліктів.

Проблема поширення державного іномовлення у світі стала об'єктом дослідження багатьох українських і зарубіжних науковців. В Україні вивченням цього питання займалися С. Даниленко [1], В. Конач [2], В. І. Терещук [3], О. В. Джолос [4], Л. Г. Павленко [5]. Зокрема, про історію розвитку та становлення іномовлення писали Н. Скофенко, І. Мащенко, М. Нагорняк; засади, методи та принципи здійснення іномовної діяльності досліджували Л. Павлюк, О. Гоян, В. Лизанчук; значенню іномовлення в процесі міжнародної діяльності країн присвячено роботи С. Кудрявцева, А. Юричка та ін.

Серед зарубіжних дослідників тема іномовлення приваблює увагу зокрема О. Верніка [6], Д. Броуні [7], Дж. Хейл [8], Дж. Вуд [9].

Постановка завдання. У розумінні законодавця, іноземне мовлення – це форма мовлення, скерована насамперед на інформування громадян інших країн про події в Україні, що здійснюється через трансляції інформаційних повідомлень, новин, різноманітних передач тощо. Таку функцію пропонується покласти на державне підприємство, яким є Мультимедійна платформа іномовлення України (МПУ). *Метою статті* є узагальнення та оцінка ефективності й доцільності тих трансформацій, що їх зазнала останнім часом система іномовлення України, зокрема із запуском МПУ. Адже відкритим залишається питання, чи виконує новостворений інформаційний холдинг ті завдання, що на нього покладені як державою, так і суспільством, яке через державний бюджет фінансує згадану структуру й відповідно очікує від неї ефективної діяльності.

1 жовтня 2015 р. Міністерством інформаційної політики України на базі державних телерадіокомпаній «Всесвітня служба «Українське телебачення і радіомовлення», «Банківське телебачення» (БТБ) та інформаційного агентства «Укрінформ» було створено Мультимедійну платформу іномовлення України, зокрема,

телеканал іномовлення UA/TV. Ключовим його завданням стало забезпечення доступу іноземної аудиторії до об'єктивної, актуальної та повної інформації про події в Україні, формування та підтримання позитивного іміджу України у світі. «Завжди поруч» – гасло нового мультимедійного проекту.

Загалом агенство ІА «Укрінформу» мовить сімома мовами: українська, російська, англійська, іспанська, китайська, німецька, французька. Правовим рушієм Мультимедійної платформи іномовлення став розроблений МПІ Закон України «Про систему іномовлення України», який було підписано Президентом України 28 грудня 2015 року. Згідно із Законом з 2016 року МПУ зареєстровано як державне підприємство [10].

Помітним сьогодні є той факт, що з моменту запуску мовника був проведений значний обсяг робіт з організаційного, правового, технологічного та кадрового забезпечення його діяльності. Телеканал UA/TV стартував, маючи договори з двома невеликими кабельними мережами Молдови і країн Балтії.

Телеканал наразі транслюється у чотирьох найбільших кабельних мережах Азербайджану, найбільшій мережі Латвії, двох найбільших мережах Грузії, другій і третій за охопленням аудиторії мережах Польщі, в Ізраїлі, Болгарії, Литві, Естонії та Румунії. Процес пошуку партнерів є серед першочергових завдань як менеджменту каналу, так і урядовців. Зокрема, на початку 2017 року підписано договір із Асоціацією кабельних операторів Данії UBOD та Асоціацією кабельних операторів Словенії.

МПУ використовує й інші способи поширення сигналу. Телеканал доступний в зоні покриття трьох супутників: Amos 3, Azerspace 1, Galaxy 19 (Центральна та Східна Європа; Східна Європа, Середня Азія та Близький Схід; Центральна та Північна Америка. Також проведені переговори з послами Словенії, Греції, Єгипту, Республіки Кіпр, де йшлося про сприяння українському державному мовнику щодо розміщення у кабельних мережах цих країн.

UA/TV також вже збільшив свою присутність в інформаційному просторі Болгарії. Програми каналу стали доступними абонентам кабельного оператора «Global Net Technology Corp», який надає послуги цифрового кабельного телебачення в містах-курортах Бургас і Поморіє, розташованих на узбережжі Чорного моря. На цьому варто зауважити особливо, бо питання поширення українського мовника у великих європейських і світових туристичних центрах є досі нерозв'язаною проблемою. Адже оператори, які транслюють сигнал у готелях, висувають надто високу ціну за свої послуги, що значно обмежує можливості нашої держави. Як відомо, російські канали «Россия24» чи «Планета РТР» можна переглядати цілодобово у більшому туристичних центрів світу. І це значний актив російської пропаганди.

Також телеканал збільшив свою присутність у Польщі – з 1 грудня 2016 року UA/TV з'явився в місті Лодзь у цифровій мережі компанії «TOYA Sp. z o.o.» і разом із тим у понад двадцяти польських кабельних мережах (у Варшаві, Вроцлаві, Гданську, Гдині, Кракові, Лодзі, Ольштині, Ченстохові тощо), які на основі укладених договорів використовують пакетування «TOYA».

Програми українського телеканалу іномовлення в HD-якості мають змогу дивитися абоненти цифрових пакетів «Oszczędny», «Wygodny» і «Bogaty». Крім того, UA/TV став доступним абонентам OTT-платформи «TOYA GO», оператором якої є однойменна кабельна мережа в Лодзі». Ще раніше UA/TV з'явився в польських кабельних мережах «Vectra S.A.», «Avios» та «Korbank».

З 1 лютого 2017 року телеканал перейшов на HotBird, який наразі має найбільше покриття, принаймні в Європі. Що дуже позитивно – вже не треба мати двометрові тарілки, як на попередньому супутнику, це звичайні побутові тарілки, які є в кожному домогосподарстві.

Телеканал UA/TV став доступний для користувачів одного з найбільших в світі OTT-сервісів – Kartina.TV. Абоненти Kartina.TV мають можливість дивитися прямий ефір телеканалу UA/TV в HD-якості на телевізорі, комп'ютері та мобільних пристроях. Крім того, телеглядач може переглянути в зручний для себе час архів програм UA/TV за останні 14 днів. Kartina.TV – це німецька Smart-платформа, що працює в Інтернеті та орієнтована на російськомовну діаспору. Як наслідок, нині UA/TV є в приставках для Smart-TV в Росії, Китаї, Туреччині, Малайзії – загалом у 209 країнах. Тобто людина, яка має бажання і доступ до Інтернету, може підключитися до UA/TV в будь-якому куточку світу. Досвід першого року діяльності оновленого іномовлення засвідчив, що саме російськомовний глядач в усьому світі має стати найбажанішою аудиторією, адже саме носії російської мови є найбільш враженими деструктивною пропагандою РФ сегментом світової глядацької аудиторії. Це не є підставою згорнути редакції іншими мовами, однак, на наш погляд, це зараз є першочерговим завданням для МПІУ. За кордоном більше цікавляться інформацією або російською (колишні громадяни СРСР, які живуть у Європі, так чи інакше російськомовні), або англійською мовою.

UA/TV адресоване широкій іноземній аудиторії, першочергово українській діаспорі та російськомовним глядачам, які потребують об'єктивної, актуальної та повної інформації з України і про Україну. Крім звичних телевізійних передач українською та російською мовами з англійськими субтитрами про події в Україні глядачі інформують два рухомих рядки новин англійською та російською, а також розширена інформація українською, російською, англійською, німецькою, іспанською та іншими мовами.

Упродовж доби глядач може переглянути більше сорока випусків телевізійних новин українською та російською мовами, а також передачі про сьогоднішні події в Україні, на Сході і в Криму, про хід економічних реформ, здобутки в науці і культурі, про знаменитих українців і відважних сучасників, про нашу історію, дивовижну природу і туристичні маршрути [11].

Щомісяця збільшується також відвідуваність сайту Національного інформаційного агентства Укрінформ: середній показник відвідуваності склав 53 тисячі унікальних користувачів на день. Важливо зауважити, що це єдиний український інформаційний портал, який виходить сімома мовами.

Згідно із Законом України «Про систему іномовлення» держава має забезпечити належне фінансування системи державного іномовлення, що передбачається окремим рядком у Державному бюджеті України та становить не менш, як 0,06 відсотка видатків загального фонду Держбюджету за попередній рік. Однак у зв'язку з тим, що Закон набув чинності після голосування за Державний бюджет, в 2016 році на систему іномовлення не було виділено фінансування.

Іномовлення наразі має 18 оригінальних щотижневих програм тривалістю 15–20 хвилин, які повторюються й дублюються кількома мовами. Від інших виробників орієнтовно третина продукту: історичні «Україна. Лабіринт історії» і «Проект Контра», «Ніч у музеї», що є партнерським проектом з Міністерством культури України, а також програма про сучасне українське мистецтво «ПроАрт», про митців та культурні події; «Світ спорту» – це і щоденні новинні блоки, й окрема програма про особистостей у спорті; військова тематика: «Полігон» про наших військових і спецпідрозділи, яка потім потрапляє до арабської й англійської редакцій; програма «Крим. Реалії» транслюється на державному каналі відповідно до договору з «Радіо Свобода»; «Зроблено в Україні» та «Зроблено в Україні. Наука» – про сучасне українське виробництво, про великі й маленькі підприємства й наукові досягнення; «Україна на смак» – гастрономічний дайджест.

Висновки. Знання різних людей в різних країнах про нашу державу різняться – від незнання до захоплення, від негативу до позитиву. За останні два роки відкриті дані засвідчили: рівень медійної уваги до України значно зріс. Новим викликом для редакції стало забезпечення системної комунікації. З початком повноцінної роботи Суспільного мовника слід сподіватися, що кращий контентний продукт можна буде побачити й на каналі іномовлення. На наш погляд це буде перспективне партнерство, оскільки інтереси каналів, їх редакційна політика, власне завдання їх діяльності, якщо і не збігаються повністю, то є дуже близькими, на відміну від комерційного мовлення.

Незважаючи на критику, очевидно, що розширення міжнародного мовлення – це справа міжнародного престижу держави у світі, питання стратегічної ваги, особливо в умовах інформаційного протиборства. Мультимедійна платформа іномовлення України стає з кожним днем усе доступнішою у світі. Телеканал UA/TV підписав наразі близько 60 договорів про включення в кабельні мережі країн світу. ІА «Укрінформ» – одне з найкращих інформгентств, що мовить за стандартами журналістики та доносить об'єктивну інформацію про події в Україні. Про це свідчать останні дослідження Інституту масової інформації [12].

МПІУ також розвивається в рамках Концепції популяризації України в світі, яку затвердив Уряд 11 жовтня 2016 року [13]. Документом визначено, що ефективне просування інтересів України можливе за умови системного підходу, з урахуванням багатьох факторів. Зокрема, для досягнення результату, потрібно поєднати зусилля багатьох організацій, органів влади, лідерів думок, де кожен виконує свою роль. А роль іномовлення тут незамінною.

Список використаних джерел

1. Даниленко С. І., Смоляк Д. Іномовлення України як інструмент транскордонних інформаційних кампаній / С. І. Даниленко, Д. Смоляк // Актуальні проблеми міжнародних відносин: Зб. наук. праць / Ін-т міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – К., 2002. – Вип.36. – С.168–174.
2. Конач В. К. Еволюція іномовлення в іноземних державах: досвід для України. Аналітична записка [Електронний ресурс] / В. К. Конач. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1493/>
3. Терешчук В. І. Політичні аспекти реалізації державного іномовлення в Україні [Електронний ресурс] / В. І. Терешчук. – Режим доступу: http://www.irbis-nbu.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbu/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/polit_2016_3_37.pdf
4. Джолос О. В. Законодавче забезпечення державного іномовлення України [Електронний ресурс] / О. В. Джолос. – Режим доступу: http://www.irbis-nbu.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbu/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Nzizh_2016_62_7.pdf
5. Павленко Л. Г. Всесвітня служба «Радіо Україна»: сучасний стан та перспективи мовлення іноземними мовами [Електронний ресурс] / Л. Г. Павленко. – Режим доступу: http://sn-philosocom.crimea.edu/arhiv/2008/uch_21_1fn/uch_21_1fn.pdf#page=78
6. Верник А. Телеканал Russia today как феномен отечественного телевидения: международное признание и интернет-экспансия [Електронний ресурс] / А. Г. Верник. – Режим доступу: <http://cyberleninka.ru/article/n/telekanal-russia-today-kak-fenomen-otchestvennogo-televideniya-mezhdunarodnoe-priznanie-i-internet-ekspansiya>
7. Browne D. R. International radio broadcasting: The limits of the limitless medium. – Praeger Publishers, 1982.
8. Hale J. A. S. Radio power: Propaganda and international broadcasting. – London: Paul Elek, 1975.
9. Wood J. History of international broadcasting. – Iet, 1994. – №19.
10. Закон України «Про систему іномовлення України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/856-19>
11. Офіційний веб-сайт Міністерства інформаційної політики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mip.gov.ua/>
12. Як порушують журналістські стандарти українські друковані та онлайн-ЗМІ – дослідження ІМІ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://imi.org.ua/analytics/56848-yak-porushuyut-jurnalistiski-standarti-ukrajinski-drukovani-ta-onlayn-zmi-doslidjennya-imi.html>
13. Концепція популяризації України у світі та просування інтересів України у світовому інформаційному просторі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mip.gov.ua/ru/documents/81.html>

References

1. Danylenko S. I., Smolyak D. Inomovlennya Ukrainy yak instrument transkordnykh informatsiynykh kampaniy / S. I. Danylenko, D. Smolyak // Aktual'ni problemy mizhnarodnykh vidnosyn: Zb. nauk. prats' / In-t mizhnarodnykh vidnosyn Kyiviv'koho natsional'noho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. – K., 2002. – Vyp.36. – S.168–174.
2. Konakh V. K. Evolyutsiya inomovlennya v inozemnykh derzhavakh: dosvid dlya Ukrainy. Analitichna zapyska [Elektronnyy resurs] / V. K. Konakh. – Rezhym dostupu: <http://www.niss.gov.ua/articles/1493/>
3. Tereshchuk V. I. Politychni aspekty realizatsiyi derzhavnoho inomovlennya v Ukraini [Elektronnyy resurs] / V. I. Tereshchuk. – Rezhym dostupu: http://www.irbis-nbu.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbu/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/polit_2016_3_37.pdf
4. Dzholos O. V. Zakonodavche zabezpechennya derzhavnoho inomovlennya Ukrainy [Elektronnyy resurs] / O. V. Dzholos. – Rezhym dostupu: http://www.irbis-nbu.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbu/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Nzizh_2016_62_7.pdf
5. Pavlenko L. H. Vsesvitnya sluzhba «Radio Ukrainy»: suchasnyy stan ta perspektyvy movlennya inozemnymu movamy

[Elektronnyy resurs] / L. H. Pavlenko. – Rezhym dostupu: http://sn-philosocom.crimea.edu/arhiv/2008/uch_21_1fn/uch_21_1fn.pdf#page=78

6. Vernik A. Telekanal Russia today kak fenomen otechestvennogo teledeniya: mezhdunarodnoe priznanie i internet-jekspansiya [Elektronnyy resurs] / A. H. Vernik. – Rezhym dostupu: <http://cyberleninka.ru/article/n/telekanal-russia-today-kak-fenomen-otchestvennogo-televideniya-mezhdunarodnoe-priznanie-i-internet-ekspansiya>
7. Browne D. R. International radio broadcasting: The limits of the limitless medium. – Praeger Publishers, 1982.
8. Hale J. A. S. Radio power: Propaganda and international broadcasting. – London: Paul Elek, 1975.
9. Wood J. History of international broadcasting. – Iet, 1994. – №19.
10. Zakon Ukrainy «Pro systemu inomovlennya Ukrainy» [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/856-19>
11. Ofitsiynnyy veb-sayt Ministerstva informatsiynoyi polityky Ukrainy [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://mip.gov.ua/>
12. Yak porushuyut zhurnalist's'ki standarty ukrayins'ki drukovani ta onlayn-ZMI – doslidzhennya IMI [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://imi.org.ua/analytics/56848-yak-porushuyut-jurnalistiski-standarti-ukrajinski-drukovani-ta-onlayn-zmi-doslidjennya-imi.html>
13. Kontsepsiya populyaryzatsiyi Ukrainy u sviti ta prosuvannya interesiv Ukrainy u svitovomu informatsiynomu prostori [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://mip.gov.ua/ru/documents/81.html>

Danylenko S. I., Doctor of Political Sciences, Head of International media communications and communication technologies, Institute of International Relations of KNU Shevchenko (Ukraine, Kyiv), s.danylenko@ukr.net

Sobotyuk M. I., head of the sector of media communication and interaction with the media Ministry of Information Policy of Ukraine (Ukraine, Kyiv), mip-press@ukr.net

International broadcasting multimedia platform of Ukraine as an instrument of countering external informational influences

It is undoubted that the current confrontation of states, the persistent and unprecedented promotion of their national interests, among which are, despite all norms of international law, are acts of aggression and annexation of territories, takes place with the involvement of informational factor, where mass media is a key element. It is used as the main channel of dissemination of information that is focused on achieving political, economic, social and cultural goals. States use different tools for this process: traditional (state media, awareness-raising of diplomatic missions, cultural diplomacy, etc.), new (troll factory), pseudo public organisations, rating agencies, agents of influence, fake media etc). Despite the attention to the new instruments, the traditional are still influential. In cases when they are disregarded, a state weakens the capacity of informational confrontation. This article is devoted to international broadcasting, the traditional channel of information distribution about Ukraine. In this article, authors examine the results of transformations that have occurred in this area since the creation of State enterprise «International broadcasting multimedia platform of Ukraine».

Keywords: mass media, UA/TV, International broadcasting multimedia platform of Ukraine, informational influence, state information policy.

УДК (477).008.2«16/17»

Карпенко С. В.,
кандидат економічних наук, доцент кафедри
менеджменту зовнішньоекономічної діяльності,
Відкритий міжнародний університет розвитку людини
«Україна» (Україна, Київ), karpenskova1975@ukr.net

СИСТЕМА ВНУТРІШНЬОГО КЕРІВНИЦТВА В КОЗАЦЬКІЙ УКРАЇНІ

Висвітлюються питання проблеми організації внутрішніх структур козацької держави, адже саме існування системи державних органів, що контролюють всі внутрішньополітичні та зовнішньополітичні процеси в державі є важливим чинником будь-якої суспільно-політичної моделі. Саме в період існування козацької України було сформовано розгалужену та дієву систему управління країною, яку за всіма ознаками можна вважати своєрідною формою державної служби. При цьому ефективність державної служби була досить високою, а рівень корупції в ній мінімальним. Варто зазначити, що такий